

Възнесеніе Господне.

Въ четыредесатій-тъ день подиръ възкресеніе-то си, Господь като ся явилъ на Апостоли-тъ извелъ ги изъ Іерусалимъ на Елеонскъ-тъ горъ, благословилъ ги и предъ тѣхны-тъ очи *възнесълъ* ся на небе-то. Подиръ това явили ся предъ Апостолы-тъ Ангели, кои-то казали, че Той тѣй сѣщо ще слѣзе отъ небе-то, какъ-то го видѣли кога възлизалъ.

Съшествіе-то на Святій-тъ Духъ.

Подиръ възнесеніе-то Господне Апостолы-тъ върнали ся въ Іерусалимъ и единомышно ся моляли и ожидали да слѣзе надъ тѣхъ Св. Духъ. Въ педесатій-тъ день подиръ възкресеніе-то, сутрень-тъ, внезапно станало като отъ буень вѣтръ—шумъ отъ небе-то, и на сѣки отъ тѣхъ спуснали ся като огненны языцы, и тѣ ся *изявили* съ Духъ Св. и начнали да говорѣть разны языцы каквы-то до тогава незнаяли. Народъ-тъ ся събралъ около тѣхъ и ся чудялъ на таквози необыкновенно явленіе. По този случай Апо-